

Die studenten kozen bovendien in toenemende mate voor de vu zonder al te veel acht te slaan op haar religieuze karakter. Daarnaast begon de eertijds zo gevreesde secularisering inmiddels onafwendbaar toe te slaan binnen de gelederen van het docentencorps en bereikte zij zelfs de vu-achterban, het gereformeerde volksdeel dat vanouds de hoofdleverancier van studenten was geweest.¹³ Aan een universiteit waar al spoedig niet een tiental, maar honderden docenten werkzaam waren en het studentental van enkele honderden naar vele duizenden groeide, waren dergelijke ontwikkelingen niet langer te sturen. II

Het vu-studentencorps profiteerde aanvankelijk sterk van het toenemende aantal studenten. De groei van de vereniging woog echter niet op tegen de voortdurende ondermijning van haar tot dan toe unieke positie binnen de vu.¹⁴ Onder invloed van de massificatie ging de universiteit de studenten steeds meer diensten (op het gebied van sport, cultuur, studiebegeleiding e.d.) verlenen die voordien tot het domein van het corps hadden behoord. Ernstiger was dat het corps er niet langer in slaagde de overgrote meerderheid van de studenten te verenigen en daarmee gaandeweg zijn legitimiteit als hun voornaamste belangenbehartiger verloor. De georganiseerde vu-studenten raakten in de loop van de jaren '40 en '50 verdeeld over talloze, al dan niet aan de vu gebonden verenigingen met een religieuze, sportieve of gezelligheidsdoelstelling. Daarnaast bleef een groeiend aantal studenten buiten het verenigingsleven. De belangen en achtergronden van de studenten waren inmiddels eenvoudigweg te divers om allen aan één vereniging te binden. Niettemin bleef het vu-corps tot het begin van de jaren '60 de voornaamste gesprekspartner van het universiteitsbestuur en domineerde het de Studentenraad (SRVU), het voornaamste studenteninspraakorgaan.

Als gevolg van de naoorlogse ontwikkelingen was de samenstelling van de vu-studentenpopulatie – evenals die aan de andere universiteiten – omstreeks 1960 ingrijpend veranderd. Steeds meer studenten, afkomstig uit andere sociale en – in toenemende mate ook – andere religieuze bevolkingslagen dan de traditionele vu-studenten, voelden zich niet aangesproken door de oorspronkelijke vu-doelstelling die beoogde kader op te leiden voor de gereformeerde zuil. Zij hadden geen affiniteit met de naar binnen gekeerde, op tradities gestoelde en burgerlijke wereld van het vu-corps en andere studentenverenigingen. Zij zochten op een zakelijke manier naar mogelijkheden om